

Motion till riksdagen 2025/26:1043

av **Jamal El-Haj (-)**

Avskaffande av ockupationen av Palestina till förmån för en statslösning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den israeliska ockupationen av Palestina och bosättningspolitiken måste upphöra och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige, genom FN och EU, aktivt ska motverka den pågående annekteringen av ockuperade palestinska områden samt övertagandet av palestinska bostäder i östra Jerusalem och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att all ockupation måste upphöra och att Jerusalem ska vara huvudstad för både Israel och Palestina som en förutsättning för en statslösning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den israeliska ockupationen av Palestina är en av de längst pågående internationella ockupationerna i modern tid. Ockupationen och bosättningspolitiken står i direkt strid med folkrätten och flera FN-resolutioner.

Redan Balfourdeklarationen 1917 innehöll löftet om ett judiskt hemland i Palestina, dock under förutsättning att detta inte skulle ske på bekostnad av de i området redan boende icke-judiska samhällenas rättigheter. Denna förutsättning har gång på gång åsidosatts.

Delningsplanen som FN antog 1947 genomfördes aldrig i sin ursprungliga form, och genom sexdagarskriget 1967 ockuperade Israel bland annat Västbanken, östra Jerusalem, Gaza och Golanhöjderna. Dessa områden är ännu inte återlämnade.

Idag lever palestinier både under ockupation, i flyktingläger och i exil. Många är statslösa, utan grundläggande medborgerliga rättigheter. På Västbanken försvåras palestinernas vardag genom bosättningar, vägspärrar, markkonfiskeringar och ett

utbredd rättslöst tillstånd. I Gaza lever människor under blockad, folkmord och krigshandlingar som har skapat en humanitär katastrof.

På den palestinska sidan är situationen också problematisk. Hamas makt i Gaza har inte lett till demokrati eller fred, och på Västbanken har den palestinska myndigheten tappat demokratisk legitimitet genom uteblivna val och omfattande korruption. Detta försvårar möjligheterna till en långsiktig lösning.

Samtidigt har Israels politik rört sig i en alltmer högernationalistisk och religiöst fundamentalistisk riktning. Flera ledande politiker har uttalat sig öppet rasistiskt mot palestinier och förespråkar annektering av stora delar av Västbanken. Denna utveckling hotar inte bara en statslösning utan även grundläggande mänskliga rättigheter.

Internationellt råder en bred samsyn om att Israel måste lämna de ockuperade områdena och upphöra med bosättningspolitiken. Flera FN-resolutioner bekräftar detta. Ändå fortsätter bosättningsrörelsen att expandera med stöd av den israeliska regeringen, vilket successivt gör en tvåstatslösning allt svårare.

En tvåstatslösning har länge betraktats som den mest realistiska vägen till fred. Men den fortsatta bosättningspolitiken, den geografiska uppsplittringen av Västbanken, Jerusalems förändrade status och de återkommande krigshandlingarna i Gaza har gjort denna lösning alltmer orealistisk.

För fred, rättvisa och säkerhet för både israeler och palestinier krävs att ockupationen upphör, att blockaden av Gaza hävs och att bosättningarna avvecklas. Endast genom en rättvis enstatslösning kan långsiktig fred i regionen uppnås. En gemensam demokratisk stat, där alla invånare – oavsett etnisk eller religiös bakgrund – åtnjuter lika rättigheter och skyldigheter är den enda långsiktiga lösningen.

Jamal El-Haj (-)